

зелено—Подъ него сиди свѣта Марія. Та си шише на попове-те На попове-те петрахили-те, На владици-те ржаващи-те. *М. 39.* Шила Гар-

гя дѣлга сая Отъ Митровденъ до Гюргъовденъ,—И пакъ сая не шиена. *М. 286.* Седна Марійка над гергёв Бѣла махрама да шиє *Д. 58, 5—6.*

Димка въ градина седеше, На шаренъ гергъовъ шише. *М. 128.* Дѣ-
войки-ты не ходить за наукъ, нѣ повече-то за да ся продавать по
труфило съ жълтици и други накъты и шїжть и нищо никакво. *Л. Д.*
70 р. 207. Шиене с. с. шитье, вышиваніе: Единъ абаджійский или
терзійский чиракъ въ шиене-то си набира щъва безъ да може ся усѣ-
ти за что става това така *иб. 69 р. 168.*

Шкембѣ* (*chikembé s. p. Tripes*) с. с. желудокъ: Локана ся зъ-
ве търбухъ (шкембѣ), и други чырва по старобългарски. *Пк. 38.* Сѣ-
ки отъ настъ желае да гризи кокалътъ, да играе глупави роли, да пѣ-
ни съ лой шкембето си и да дрѣме идиотически. *З. 191.* Шкембѣ
чорбасъ—супъ изъ требухи: Кои-то не е ёлъ „шкембѣ-чорбасъ“ въ
Цариградъ, той нищо не знае, отъ нищо не отбира. *З. 161.* Шкем-
белия пр. брюхатый.

Школнече с. с. школъникъ: Тоягата угасява каприциите на
дѣцата—поетическите вѫжновенія на школенчета. *З. 304.*

Шкодио с. с. Школя мн. ч. школа: Расте момче-то и пора-
сте, и тя го прати и на школо, та го изучи на дѣлбока книга. *Ч. 247.*
Идинъ бабичка ималъ одно момченци и гу прѫщалъ на школо-ту. *Ч. 250.*

Школка с. ж. устроца (*син. мида*): При томъ (Българи) ѓಡѣть и
рѣчны школки (миди гръцк.) или шушувади и охлюве разновидни. *Пк. 40.*

Шконтривамъ ил. дл. дисконтирую: Сички-тѣ даждія сѫ ся
шконтривали по за пѣтъ за дѣсятъ години напредъ и пари-тѣ имъ сѫ
си похарчали и разграбвали. *Л. Д. 1872 р. 182.*

Шлевиѣк ил. св. **Шлевиѣ** ил. дл. хлестну,-аю хлещу, выѣку,
сѣку: Кочияшъ-тѣ шлевиѣкъ го добрѣ съ камшикътъ. *Тб. 16.* Ама каже-
те си, спяко здраво ли ви шлевиѣхъ съ брезови млади зелени прѣчки. *иб.*

Шлемъ с. м. сѣ чл. **Шлѣмътъ** шлемъ: Шлемътъ му (*Son casque*),
покрытъ отъ вѣлнуваны космы отъ конска опашка лѣщѣще вене на
главата му. *Т. 328.*

Шлѣпъ с. м. грўзовое судно: Видѣхъ колосална-та громада
(дѣрво), на коя-то сила-та е въ състояніе да дигне цѣлъ единъ на-
товаренъ шлѣпъ. *Л. Д. 1874 р. 232.*

Шопниѣк ил. св. суну: Мокаръ въ бѣчва влази, а сухъ излази. Сир.
Много пиє, щото въ бѣчватса да го шопниѣкъ и нея прешушава. *Кп. 79.*

Шопъ с. м. **Шопе** мн. ч. **Шопкина** с. ж. **Шопчѣ** ум. Шопъ
это имя носятъ жители Софийской округи, отличающейся патриар-